

Název pohádky: **O Mámovi-tátovi**

Autor: Martin Menšík

Loutky obsazení: **Kašpárek**, pejsek **Kocour**, pán **Máma-táta**, **Král**, **Princezna**, **Babička**, **Drak**,
Doba hry : 8 minut (Bez výměny kulis)

Jako autor scénáře souhlasím s úpravou, zfilmováním, zveřejněním a s jeho dalším bezplatným využitím vyhlášovateli a bezplatným nekomerčním využitím veřejností.

1.obraz – Podhradí –

scéna č. 3, osvětlení bez filtrů. Kašpárek se uklání a začne komunikovat s dětmi:
úvodní monolog zpestřit detaily a záběry kašpárka sedícího na forbině nebo opírajícího se o strom.

Kašpárek	nahlas	Dobry den, deti! Budu vam vypravet pohadku o statecnem chasnikovi, kteremu rikame Mاما-tata. Ze je to divne jmeno? Tady mu nikdo jinak nerekne – umi totiž uplne vsechno. Tak jako vas tatinek i maminka dohromady. Ja ho tady vyhlizim, protoze v tomhle královstvi maji zrovna veliky problem a cekaji na pomoc.
Kašpárek	potichu	Pozor deti...Mاما-tata zrovna prichazi ...ale ja radsi zmizim. Posledne mně videl kdyz jsem byl u nej na hrušky. On Mاما tata je dobry clovek, ale kdyz ho nekdo opravdu rozčili - prostě raději zmizim (utika).
Kocour	přibíhá	Haf, Haf (schovava se)
Máma-táta	hledá	Kocoure! Kocoure! Kde se zas ten Kocour schoval? Deti, nevidely jste tady kocoura? Ze ne? Aaaa, tady je. Co zase vyvadiš Kocoure! Ja dneska nemam cas na tvoje schovavačky.
Máma-táta	na deti	Coze? Ze to neni kocour, ale pes? Vite deti, ja jsem chtel mit doma kocoura a on jednoho den k nam do domecku prisel tento opušteny pejsek. Tak jsem mu zacal rikat Kocour a ted mam Kocoura a jsem spokojeny, je to muj kamarad.
	na Kocoura	Musime na hrad Kocoure. Pan Král ma nejaky problem. Tak nezdržuj, jdeme.

2.obraz – Hradní sál –

scéna č. 9, osvětlení bez filtrů. Král stojí před trůnem, chytá se za hlavu a hořekuje:

Král	hořekuje	Jejda jejda to nas postihla rana, sypka temer prazdna, poddani hladovi a ja ani nevim, kdo za to muze. To jsem teda král.
Máma-táta	přichází	Dobry den, pane králi. Co se vam tady stalo?
Král	smutně	Je to smutny pribeh Mاما-tato. Jednoho dne se nam z královské komory zacalo ztratet jidlo. A co vic. Emilka - moje statecna dcerka - rekla, ze toho zloděje vypatra, zavrela se v komore a dalsi den uz tam taky nebyla. Kazdou noc nam ubyde z komory hromada jidla. Jestli to tak bude pokracovat, nebudeme mit za chvilu co jist.
Máma-táta		A kdo myslite, ze vam to jidlo papá?
Král	říká	Mاما-tato v komore je myš.
Máma-táta	přemýšlí	No sam nevim pane Králi, ale neco mi to pripominá.... Jak jste to rikal?
Král	zpívá	Mاما-tato v komore je myš.
Máma-táta	na deti	Deti, neslyely jste to uz nekde? Mně to pripominá nejakou pisenicku... Ja uz vim! Pane Králi, zkuste to řici jeste jednou.
Král	zpívá s dětmi	Mاما-tato v komore je myš.
Máma-táta	táta pokračuje	Pustime tam Kocoura, on tu myšku vyštourá.
Král	dokončí	Mاما-tato v komore je myš.
Máma-táta	radostě	No vidite pane králi - máme to - pustime tam Kocoura!
Král	smutně	Ja žadného kocoura nemam.
Máma-táta	radostně	Ale ja mam. Kocoure! Kocoure! Jdeme do komory!

3.obraz – Královská komora -

scéna č. 12 , osvětlení dle návodu. Vbíhá Kocour a štěká, objeví se drak vezme ho do tlamy a je pryč, přichází Máma-táta...

Máma-táta	volá bojácně	Kocoure! Kocoure! Tady to tedy vypadá strašidelně! Trošku se i bojím. Ale co. Kde je ten Kocour? Kocoure! (jde hledat dopředu jeviště, za ním se vynoří potichu drak a dívá se na něj)
Máma-táta		Co to říkáte děti rak? Že by tu byl rak? (otáčí se, ale mezi tím už drak zmizí, jde ke studni). Možná ve studni. (dívá se do studny) Né, já tam žádného raka nevidím, je tam velká hloubka.(zase se za ním objeví drak).
Máma-táta	se otáčí	(Drak zase zmizí, Máma-táta jde dopředu a ptá se:) Drak? Říkali jste drak? Za mnou? Vy si děti myslíte, že když se otočím, že uvidím draka? No to si ze mně děláte blázna! Tak já se tedy otočím...(drak je pořád za ním, otočí se) Drak! (vykřikne)
Máma-táta	rozlobeně	Tak ty to tady žereš a to ty jsi odnesl princeznu a asi už i Kocoura. No počkej, já ti vypráším kožich!!!
Drak	zařve a odletí	
Máma-táta	naštvaně	A je pryč,... ten už se nevrátí. Jak teď najdu Kocoura a princeznu?... Naštěstí takoví rozmlsaní draci, kteří jí královské dorty a pamlsky nebudou jíst princezny ani pejsky. To si je spíš odnesl k sobě do služby. Ale já ho najdu a ten kožich mu pěkně vypráším. To se přece nedělá.

4.obraz – Poušť –

scéna č. 20 ,osvětlení dle návodu. Máma-táta se sotva vleče.

Máma-táta	zpívá	Prší, prší jen se leje, kam koníčky pojedeme, pojedeme..... Já děti, mně už z toho horka úplně přeskakuje.....pojedeme na .....no tak už dost! Už opravdu nemůžu. Všude jenom písek. Tady písek. Tady písek, tady taky písek. A co myslíte , že je tady ? (kopne do země) ...jau, jau, jau, jau - tak tam byl kámen. Všechno to tady kolem pálí a mám žízeň, už mám z toho halucinace.
Máma-táta	ptá se děti	Víte co jsou to halucinace, děti? To když máte hrozný hlad a žízeň a jste unavené, tak se vám začne zdát, že vidíte něco co není. Třeba mně se teď zdá, že támhle vzadu vidím oázu - to je takový ostrůvek zeleně uprostřed pouště. No jasně, já vím, že tam nic není. Já vím, že je tady všude jen písek. Tady je písek, tady taky a tady...jau! Tady je ten kámen! Že tu oázu s palmami vidíte taky? No vy chudáčci , taky už máte ty halucinace. Já si tady takhle lehnu a asi už tady umřu. (leží, nehýbá se. Pak vstane) Nebo né, ještě zkusím zavolat andělíčka, aby mi pomohl.
	klekne si	Andělíčku, prosím tě, dej mi malou naději. Až se zítra probudím, že tu bude chladněji. (stmívá se, usíná)

5.obraz – Zima na horách –

scéna č. 21A, osvětlení dle návodu – rozednívání. Máma-táta se probouzí uprostřed sněhu.

Máma-táta	rozklepaně zimou	Ď-d-d-děkuji andělíčku. T-t-to je trochu moc, ale po t-t-té poušti je to p-p-p-rímá. M-musím si udělat r-r-rozcvičku. Raz dva tři a raz dva tři. Helemese, tam je nějaká chaloupka! (klepe na dveře,vychází stařenka) Dobrý den stařenko. Já jsem Máma-táta a hledám draka, princeznu a Kocoura. Neviděla jste je ? jen něco drmolí
Babička		
Máma-táta	mluví k dětem	Á děti jsme v cizí zemi, tady vidíte, jak je důležité se učit cizí jazyky. Nyní babičku pozdravím různými jazyky. How do you do? Gutten tag. Bonjour. Buon giorno. Buenos días. Zdravstvuj. Grüss Got.
Babička		
Máma-táta	mluví k dětem	No, děti, už to mám. Babička mi na pozdrav „Dobrý den“ odpověděla „Pozdrav Pánbůh“. Podle dialektu soudím, že jsme někde u Solnohradu v Rakousku a to kolem nás budou Alpy. Zeptám se babičky, jestli neviděla draka a Kocoura.

	k babičce	Haben Sie gesehen einen Drachen und Kocour ?
	k dětem	To jsem zvědav, co mi řekne.
Babička	ukazuje	Ja doch. Sie flogen dort herum.(rázně)
Máma-táta	mluví k dětem	Tak už vím, kam letěli. Za těmi kopci je to dračí doupě. Poděkuji babičce a vzhůru na draka.
		Něco mi říká, že už nejsem daleko.
	k babičce	Vielen Dank und Auf Wiedersehen.
Babička	mává	Grüss Got.

6.obraz – dračí doupě –

scéna č. 4 osvětlení dle návodu. Drak spí, princezna stojí vpředu, vedle ní Kocour.

Princezna	potichu	Pšššt, ať nevzbudíme tu obludu. Aspoň si na chvílku můžu taky odpočinout. Už to bude rok, co mně unesl. Od rána do večere mně jenom honí. Pořád něco chce. Hlavně tedy mu pořád musím něco vařit. Pořád má hlad. Kdyby chtěl aspoň něco normálního. Ale to on né. On by chtěl na snídani nadívané koroptvičky, na oběd pěkně vypečená prasátka a na večeři chce lívance a krupičku s čokoládou. K tomu samozřejmě slupne pár bochníků chleba a zmrzlinu.
		No ano zmrzlinu. Každý druhý den lítáme do hor pro led, aby páníček měl dobrou zmrzlinku.
		Ještěže mi minulý měsíc přinesl tady Kocoura, ten mi pomůže a nejsem tady tak sama. Pozor už se probouzí!
(drak pomalu zvedá hlavu, budí se , rozhlíží se po dětech , pak zařve a začne mluvit hlubokým hlasem)		
Drak	pomalou, zle	Co to je? Co se to děje? Nemohu hýbat křídly. Jsem nějaký nehybný.
Máma-táta	vyskočí	To jsem byl já, draku.
Princezna	radostně	Hurá! Máma-táta!
Drak	pomalou, zle	Co jsi to udělal?
Máma-táta		Svázal jsem tě zatímco jsi spal.
Drak	pomalou, zle	Proč jsi mně svázel?
Máma-táta		Protože jsi zlý.
Drak	zkroušeně	Ale já nejsem zlý. Mám jenom hlad.
Máma-táta		Měl by ses stydět, draku. Unášíš princezny, Kocoury, kradeš lidem jídlo. Styď se, draku!
Drak	zkroušeně	No když já mám hlad.
Máma-táta		No ale tak se to přece nedá dělat - okrádat lidi. Styď se!
Drak		No tak já se teda stydím.
Máma táta	na děti	Myslíte děti, že se opravdu stydí? Můžu mu věřit? Můžu ho pustit.
Drak		Stydím,stydím ...
Princezna	vysoký hlas	Ale co uděláme s tím jeho hladem?
Drak		Jo, jo hladem hladem.
Máma táta		No co by. Drak je to dost silný. Založíme expresní dopravní společnost. Budeme vozit lidi a zboží po celém světě. Drak lítá rychle a spolehlivě. Žere sice hodně , ale kdo by ve středověku hleděl na spotřebu.
	k drakovi	Co ty na to, draku?
Drak		Tak jo. Lítání mně baví no ...a mám hlad.
Máma táta		Protože všechno dobře skončilo a i drak si dal říct, tak si nakonec všichni zazpíváme tu naši písničku a vy, děti, (otočí se do kamery) zazpívejte si tu písničku s námi. Máma táta v komoře.....
		Zní písnička, kamera se vzdaluje a do detailu se dostane kašpárek v pozadí tančí ostatní a zpívají.
Kašpárek		Tak a to je konec pohádky, vy malí, utíkejte spát (otočí se na druhou stranu) a vám starším řeknu, jak to vlastně s Máma-tátou skončilo. Nebo už nemusím? Znáte tu Otesánkovo říkačku? : Jed sem sněd sem Mámu-tátu, děvečku s jetelem, sedláka se senem a vás děti....,ale to už je jiná pohádka. Dobrou noc

-Konec-